

Ikt. sz.: NOB/9-1/2013.

NOB-2/2013. sz.ülés
(NOB-73/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2013. február 25-én, hétfőn 11 óra 13 perckor
az Országház Földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Elnöki bevezető, napirend megszavazása	5
A magyar nyelvű feliratok kérdése a határon túli magyarlakta területek vonatkozásában	5
Tájékoztató a Kárpát Régió Üzleti Hálózat működéséről	5
<i>Szatmáry Kristóf államtitkár (NGM) szóbeli tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Radetzky Jenő miniszteri biztos (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	<i>8</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>11</i>
<i>Válaszok</i>	<i>15</i>
Egyebek	20

Napirendi javaslat

1. A magyar nyelvű feliratok kérdése a határon túli magyarlakta területek vonatkozásában

Előadók:

Szatmáry Kristóf gazdaságssabályozásért felelős államtitkár

Radetzky Jenő miniszteri biztos

2. Tájékoztató a Kárpát Régió Üzleti Hálózat működéséről

Előadók:

Szatmáry Kristóf gazdaságssabályozásért felelős államtitkár

Radetzky Jenő miniszteri biztos

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János** (Fidesz), a bizottság elnöke
Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke
Csóti György (Fidesz)
Ékes Ilona (Fidesz)
Kőszegi Zoltán (Fidesz)
Szabó Vilmos (MSZP)
Szávay István (Jobbik)
Kalmár Ferenc András (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Csóti Györgynek (Fidesz)
Kőszegi Zoltán (Fidesz) érkezéséig Ékes Ilonának (Fidesz)
Dr. Stágel Bence (KDNP) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szatmáry Kristóf gazdaságssabályozásért felelős államtitkár
(Nemzetgazdasági Minisztérium)
Radetzky Jenő miniszteri biztos (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sándor Krisztina ügyvezető elnök (Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács)
Zatykó Gyula alelnök (Erdélyi Magyar Néppárt)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 13 perc)

Elnöki bevezető, napirend megszavazása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Jó napot kívánok. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Megkezdjük a bizottsági ülésünket. Köszöntöm Szatmáry Kristóf gazdaságsszabályozásért felelős államtitkár urat a Nemzetgazdasági Minisztériumból, és várjuk Radetzky Jenő miniszteri biztos urat szintén a Nemzetgazdasági Minisztériumból, aki a Wekerle-terv végrehajtásáért felelős.

Üdvözlöm körünkben Sándor Krisztina ügyvezető elnök asszonyt és Mátis Jenő urat az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács részéről, illetve Zatykó Gyula alelnök urat az Erdélyi Magyar Néppárt részéről.

Szeretném a jegyzőkönyv számára a helyettesítéseket bejelenteni. Dr. Kovács Ferenc alelnök urat helyettesítem én, dr. Hoppál Péter képviselő urat Csóti György képviselő úr helyettesíti (*Dr. Hoppál Péter érkezése.*), de meg is érkezett. Kószegi Zoltán szintén megérkezett, dr. Stágel Bence képviselőtársunkat pedig helyettesíti Kalmár Ferenc András képviselőtársunk. Így megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Közben megérkezett miniszteri biztos úr is, köszöntöm sok szeretettel. És így akkor minden akadály elhárult, hogy elkezdjük a bizottsági ülésünket.

Javaslom a napirendi javaslat elfogadása előtt, hogy a két napirendi pontot, mivel erősen összefüggő témáról van szó, vonjuk össze, és így akkor az 1-es, 2-es együtt szerepelne, és a következő napirendi pontunk pedig az Egyebek lennének.

Megkérdezem, hogy ezzel a kiegészítéssel a bizottság tagjai elfogadják-e a napirendi javaslatot, kérem, hogy jelezzék. (*Szavazás.*) Igen, köszönöm szépen. Egyhangúlag fogadtuk el. Köszönöm szépen.

A magyar nyelvű feliratok kérdése a határon túli magyarlakta területek vonatkozásában Tájékoztató a Kárpát Régió Üzleti Hálózat működéséről

Az első napirendi pontnál a magyar nyelvű feliratok kérdése a határon túli magyarlakta területek vonatkozásában, illetve a másodikonál is, tájékoztató a Kárpát Régió Üzleti Hálózat működéséről, előadónk Szatmáry Kristóf államtitkár úr, illetve Radetzky Jenő miniszteri biztos úr. Összevontuk, és akkor át is adnám a szót államtitkár úrnak. Köszönöm szépen.

Szatmáry Kristóf államtitkár (NGM) szóbeli tájékoztatója

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Résztevők!

Egy – ha lehet úgy mondani – a szívünknek igen kedves témáról kell itt a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről itt beszámolót tartani. Hogy két napirendi pont volt, most együttes tárgyalás van, de azért a mondandómban mégiscsak akkor időrendi sor szerint kezdeném a kétnyelvű táblák ügyével.

Itt a mi információink szerint a környező, határon túli területek vonatkozásában elég eltérőek egyébként a viszonyok. Elég eltérő az ottani, már ahol többséget alkotnak a szlovák, román régiók, más a megítélése ezen mozgalmaknak. Mi azt tudjuk és látjuk, hogy itt alapvetően a kormányzat kettős szempontból kell, hogy ehhez a folyamathoz, ehhez a támogatandó jelenséghez csatlakozzon.

Egyrészt itt magáncégeknek az üzleti gyakorlata folyik, amiben a kormányzat alapvetően közvetve tud csak bekapcsolódni, illetve a másik kérdés az, hogy ahol egyébként civil mozgalmak ezt erőteljesen próbálják érvényesíteni, ott kérdés mindig az, hogy szerencsés-e és hogyan Magyarországról ezt hivatali formában kérni, vagy hivatali formában támogatni, nem kontraproduktív-e, hogyha a magyar állam vagy annak szervei közvetlenül a mozgalom mögé állnak.

A mi ismereteink szerint Ukrajnában alulról jövő kezdeményezés, vagy Kárpátalján ezzel kapcsolatban kevés van, így konfliktus is kevesebb van. Romániában létezik önkormányzati szervezésű mozgalom. Itt főleg arra vonatkozik az ottani mozgalom, hogy magyar tulajdonú vagy magyar irányítású cégek magyar nyelvű alkalmazottakat

alkalmazzanak. Itt folyamatos úton konzultáció van egyébként a nagy regionális magyar cégekkel. Természetesen itt is elég különböző, hiszen tömbmagyarság területén, Székelyföldön nincsenek kétnyelvű táblák, de másért nincsenek, mert románul nem írják ki, de mindegy, ez egy másik probléma. Azért mondom, itt különböző talán egy kicsit Erdély megítélése a szórvány és a többség tekintetében.

Szerbia tekintetében is egyébként van kezdeményezés, itt valószínűleg még van teendők. Itt egyébként a kapcsolatfelvétel meg is történt a Magyar Nemzeti Tanács elnökével, és egyeztetések folynak arról, hogy hogyan tudjuk segíteni az ottani mozgalmat.

Talán ami a legtöbb médiafigyelmet kapja, és amiről nekünk is tudomásunk van, Szlovákiában a „Fontos vagy!” mozgalom keretében lévő akciók ügye. Itt valóban mi is konzultáltunk nagyobb magyar cégekkel, hogy akik jelezték, most név nélkül, azon problémát, hogy alapvetően ott jelentkezik ennek az érvényesítésének a kérdése, hogy közvetlenül vagy szerződéses partnerek által vannak jelen a Felvidék piacán. És míg korábban nem volt szerződési feltétel a kinti partnerek számára, hogy a magyar nyelvű feliratot biztosítsák Felvidéken, itt pontosan az alulról jövő mozgalom kezdeményezésére olyan ígéretet tettek, amely arra vonatkozik, hogy a jövőben megkötendő szerződéseknél már csak úgy kötnek szerződést kinti franchise partnerekkel, hogyha a kétnyelvű feliratokat ők biztosítják.

De itt mi annyit tudunk tenni, és mondom, itt van egy elég vékony mezsgye, ahol a Nemzetgazdasági Minisztérium tud haladni, hogy mennyire szerencsés az, ha mi ezt állami szinten propagáljuk vagy állami szinten kérjük, mennyire váltja ki ez ott esetlegesen a többségiek ellenkezését, illetve mennyire tudunk mi itt Magyarországon hatni. És talán ebben látok nagyobb mozgásteret, és én annyit tudok itt ígérni ezzel kapcsolatban, hogy természetesen a kinti jelzések alapján megkeresünk minden olyan magyar céget, aki kint jelen van. És kérjük, hogy próbálja meg ezt a kinti, ha közvetlenül vannak kint, akkor közvetlenül a cégeken keresztül, ha szerződéses módon, akkor meg a szerződéses partnereken keresztül érvényesíteni azt, hogy valóban magyar nyelvű feliratok minden, egyébként piaci alapon működő üzletnél megjelenjenek.

A másik téma az egy már sokkal inkább kormányzatközeleli teendőket jelentő terület, a Kárpát Régió Üzleti Hálózatnak a kialakítása, amely persze szorosan összefügg azzal, hogy milyen nyelvű feliratok vannak, és egyáltalán hogy érezzük magunkat otthon gazdasági szempontból a Kárpát-medencében. És ahogy ezzel a területtel nagyon sokáig a magyar gazdaságpolitika nehezen tudott mit kezdeni, itt alapvetően egy szemléletváltás történt 2010 után. Nagyon sokáig értelemszerűen a gazdasági ügyek intézése a határon túl ugyanolyan módon történt külkereskedelmi szempontból, mint a világ bármely részén. Tudjuk jól, hogy akár érzelmi szempontból is a Kárpát-medence nem egy akármilyen külgazdasági terület, hiszen emóciókkal, érdekekkel, értékekkel, közösséggel rendelkezünk ezen területen, ezért nem is lehet és nem is szabad ugyanúgy kezelni, ugyanolyan intézményes keretek között kezelni a határon túli területekkel kapcsolatos gazdaságpolitikát, mondjuk csak mint akár a Európai Unió más területeit. Nem beszélve arról, hogy mondjuk a fejlődő világ vagy Ázsia országaiban teljesen más struktúrában, teljesen más gondolkodásban kell ehhez hozzáfogni.

Ezt a munkát elindítottuk 2010-ben, ennek voltak apróbb, talán szimbolikusan tűnő, de véleményem szerint azért a szimbólumában fontos lépések. Ilyen volt az például, hogy talán 2011 folyamán magát a Kárpát-medencével foglalkozó részleget a külgazdaságtól áttettük a belgazdaság területére, mert logikájában minden egyébbel összefüggésben úgy láttuk, hogy sokkal inkább ehhez közelít.

Van ennek, mondom, az emocionális megközelítés mellett, egy teljesen racionális megközelítése, hogy akik ismerik a kis- és közepes vállalkozások lélektanát vagy az üzleti fejlődését, azok pontosan tudják azt, hogy amikor mi kis- és középvállalkozás-fejlesztéssel foglalkozunk kormányzati szinten, akkor az a cél lebeg előttünk, ez több kormányprogramban meg is jelenik, hogy próbáljuk ezeket a cégeket a belpiacról a mai, globális piacra eljuttatni. Értelemszerűen amikor egy vállalkozási forma sikeres Magyarországon, akkor a lehető legritkább esetben, bár persze vannak speciális ágazatok és speciális cégek, a lehető legritkább esetben Budapestről egyből Sanghajba próbálgatja a szárnyait a cég, hanem

értelemszerűen a legtöbb ilyen kis- és közepes vállalkozás olyan területen próbálja meg a saját termékét, szolgáltatását, tudását eladni, ami a legközelebbi a belpiachoz. És ugye az életpálya szerint az első lépcső a Kárpát-medence. Amikor egy magyar cég elér egy bizonyos szintet, akkor értelemszerűen először Erdélyben, először Vajdaságban, először Szlovákiában, Horvátországban vagy Kárpátalján keres üzleti partnert, próbálja ki magát. És utána, ha ott is sikeres, ott is egyébként először kedvező módon, anyanyelvi szinten és minden egyéb tekintetben megtalálja a számítását, és már föl tud mutatni lényegében külpiacon, de mégis azért magunk közt ez csak félig külpiacon, ez inkább kicsit ilyen határon túli belpiacon. Ha itt is sikeres, akkor utána lép ki a nagy nemzetközi piacra vagy először az Unióba, és úgy tovább.

Tehát amikor mi a Kárpát-medencéről beszélünk, vagy a gazdasági tér szervezéséről beszélünk, akkor természetesen azon túl, hogy véleményünk szerint a mindenkori magyar gazdaságpolitikának kötelessége a határon túlon intézményeket fenntartani, kötelessége a határon túli magyar vállalkozásokat bekapcsolni, integrálni a magyar nemzetgazdasági stratégiába, van egy racionális oka is, hogy próbáljuk sokkal inkább a belpiachoz hasonló kis- és középvállalkozási fejlesztési modellben értelmezni a Kárpát-medencét. Ennek a gondolkodásnak a következő és talán legfontosabb lépése volt, hogy kiemeltük a Kárpát-medencét a klasszikus, korábbi külgazdasági intézményrendszerből és gondolkodásból, és tavalyi év elején elindítottuk a Kárpát Régió Üzleti Hálózatot, aminek, mondom, többes célja van. Az egyik célja az, és ez a nemzetpolitikából következő cél, hogy a magyar gazdaságpolitika legyen ott intézményesen a határon túl. A határon túl élő magyar állampolgároknak vagy azok cégeinek ne kelljen átjönni a határon ahhoz, hogy be tudjanak menni egy olyan irodába, ahol lényegében a magyar gazdaságpolitikából jövő információkat, gazdasági kapcsolatokat, tudást megkapják, hanem ezt a határon túl is meg tudják tenni. De van ennek egy oka a magyar cégek oldaláról is, a belföldi hazai kis- és középvállalkozások oldaláról. Ami arról szól, hogy segítsük őket abban, hogy ezt az első lépést, ami a mai Magyarország területéről való kilépésben jelentős célpont, tehát a határon túli területeken legyen ugyancsak magyar gazdaságpolitikai végpont, intézményi végpont, hogy ezekbe az irodákba bemehessen, információt kaphasson és egyéb.

És van egy harmadik feladata is ennek az üzlethálózatnak, az lényegében ugyancsak a határon túli területektől eltérő intenzitásban, de részt vesznek ezek az irodák az ottani magyar közösségek gazdasági terveinek kidolgozásában, gazdaságpolitikai elképzeléseinek megalkotásában. Erre a legjobb példa az erdélyi irodahálózat, ahol a kinti munkatársak részt vettek, segítettek a Mikó Imre-terv összeállításában. A hazai tapasztalatokat összegyűjtve a kinti, erdélyi magyar közösségek szervezeteivel együtt alkották meg ezt a tervet, és ugyanez a feladat vagy ugyanez a felajánlás áll egyébként a többi határon túli területre is. A Vajdaságban már elindult ezzel kapcsolatban egy együttműködés, de ugyanígy ez az iroda nyitott Kárpátalján vagy Felvidéken is ezeket a konzultációkat, ezeket a tapasztalatokat átadni.

De ezen kívül foglalkozik ez a cég, és azért ezt nem árt megjegyezni, közvetlen, klasszikus gazdasági kapcsolatok fejlesztésével, fórumok szervezésével, üzleti partner megszervezésétől kezdve elég sok mindennel, és elég komoly igény is van rá azoknál az irodáknál, amik már megnyitottak.

És hol tartunk most: jelen pillanatban 9 iroda működik a határon túl, 4 Erdélyben már a tavalyi év első felében, valamikor május-június környékén megnyíltak Sepsiszentgyörgyön, Udvarhelyen, Kolozsváron és Nagyváradon. Két iroda nyílt a Vajdaságban, Szabadkán és Újvidéken. Megnyílt Ungváron az iroda, illetve most nemrégiben Kassán és Dunaszerdahelyen nyílt iroda. És további előkészületek vannak egyébként Eszéken és Lendván az iroda megnyitására.

Talán még két pontot, hogy ne húzzam a bevezetőt, említenék még meg. Az egyik az az, hogy itt pontosan a dolog érzékenysége miatt egy olyan megoldást választottunk az irodák működésére, hogy nem közvetlenül a magyar állam, vagy nem közvetlenül a HITA tartja fenn ezeket az irodákat, hanem a vegyeskamaraik, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által létrehozott vegyeskamaraik rendszeren keresztül üzemeltetjük ezeket az irodákat.

Ennek vannak egyébként költséghatékonysági hozadéka is, de van egy olyan hozadéka, hogy próbáltuk a lehető legközelebb vinni ezeket az irodákat a valódi vállalkozókhöz, akik ezekben a kamarákban működnek azokhoz a vállalkozókhöz, akik nap mint nap üzletelnek úgymond a két ország között. Ez egy jól működő modellnek tűnik. Ennek a legutolsó lépése, hogy ezt az egész intézményrendszert próbáljuk hosszú távra megszilárdítani, az arról szólt, hogy idei év januárjától ezek az irodák lényegében egy kis átmenet után egy a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által közösen létrehozott cég vezetése alatt vagy koordinációja alatt fognak működni. Pontosan azért, hogy azt elérjük, ami az alapcél volt és az alapvízió volt, hogy lényegében Udvarhelytől Dunaszerdahelyig, ha egy vállalkozó bejön az irodába, akkor megkapja az információkat egymásról. Ennek az a plusz hozzáadott értéke, hogy nem bilaterális módon vannak információk, tehát nemcsak Magyarország és Erdély, vagy Felvidék és Magyarország között, hanem aki bemegy az újvidéki irodába, az tud kapni információt akár az ungvári irodában lévő gazdasági lehetőségekről, és fordítva. Nekem is nagyon pozitív visszacsatolások voltak, például, és egy példát itt hadd mondjak a végére a bizottság tagjainak, hogy amikor a dunaszerdahelyi irodanyitón egy egyébként udvarhelyi faipari cég képviselője jött el, mert Pozsonyban akarnak irodát nyitni és tudták, hogy az iroda ott működik és kértek segítséget a munkatársaktól, hogy a jogi tanácsadáson keresztül sok mindent nyújtsanak.

Tehát működik a rendszer, és egyébként a terveink között, de nem akarom miniszteri biztos úrtól elvenni a szót, további irodanyitások is természetesen a finansziális helyzetből függően lebegnek akár a Kárpát-medencében. De mivel, és itt azért a név talán fontos és ezzel fejezném be, hogy miért Kárpát Régió, mert mi valóban úgy gondoljuk, hogy előbb-utóbb a Kárpátok bércein túl is kell, hogy a tekintetünk kijusson, és például a Külügyminisztériummal folytatunk egyeztetéseket arra, hogy Krakko, Brno és a Kárpátok régiójában, valójában ott is ez a hálózat valamilyen módon megjelenjen. Hiszen amikor arról beszéltem, hogy a hazai vagy kárpát-medencei magyar állampolgárok tulajdonában lévő vállalkozások üzleti teréről beszélünk, akkor itt már megjelennek a Kárpátokon túli területek is. Tehát azt gondolom, hogy egy elég vegyes feladatokkal bíró irodahálózatról van szó, de egy olyan stabil pontról, ami a nemzetpolitika és a nemzetgazdaság szempontjából nagyon fontos feladatokat tud ellátni a jövőben is és most is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Miniszteri biztos úr, kívánja-e kiegészíteni az elhangzottakat?

Radetzky Jenő miniszteri biztos (NGM) szóbeli kiegészítése

RADEZKY JENŐ miniszteri biztos (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság!

Köszönöm a megtisztelő meghívást, és csak remélem, hogy bizonyítani tudom, hogy a Kárpát-medencében jobban kiismerem magam, mint a Házban, ami kicsit a késésemnek is az oka volt, hogy nehezen találtam ide.

Államtitkár úr kimondottam a Kárpát Régió Üzleti Hálózat filozófiáját és gyakorlati teendőit mondta el. Én azonban, ha kaphatnék öt percet, akkor egy kicsit azért behelyezném abba a kormánystratégiába, aminek a végrehajtásáért kaptam ezt a megtisztelő megbízást. Hiszen a magyar gazdaság kárpát-medencei léptékű növekedési stratégiája, a Wekerle-terv ugyan kimondottan magyar gazdaságpolitikai célokat szolgál a megfogalmazás szerint, azonban nem titkoltan nemzetpolitikai céljai és feladatai is vannak. Már csak azért is, hiszen az, ami jó a magyar gazdaságnak, az jelen esetben egy fejlesztést eredményez a nemzethatárokon belül, az államhatárokon kívül, ami segíti az ottani munkahelyteremtéssel a megmaradást, és összességében nemzeti célokat is szolgál. De ugyanakkor nagyon fontos megállapítani, hogy a harmadik cél is megvalósul, hiszen ez nem ellentétes az Európai Unió céljaival, hiszen a regionális integrációs fejlesztés az egy alapelv az Unióban, a kkv-k megsegítése meg szintén egy kiemelt cél.

A Wekerle-terv tehát a magyar gazdaság kárpát-medencei működését elősegítő stratégiai terv alapvetően európai uniós alapelveken nyugszik, nemzetpolitikai céloknak is megfelel, és egyben a magyar gazdaság növekedéspolitikájának egy nagyon fontos eszköze.

Azt is lehetne mondani, ha megengedik ezt a szójátékot a Nemzeti összetartozás bizottság előtt, hogy a Wekerle-terv tulajdonképpen a gazdasági összetartozás programja. Így is hirdetjük, hiszen az ebben a térségben működő vállalkozások minél szorosabb együttműködése nagyon-nagyon fontos, több szempontból is alátámasztható stratégiai cél, hiszen abban a megjelent programban, amit gondolom, hogy a képviselők a kormányprogramban jól ismernek, ez benne foglaltatik.

Államtitkár úr egyértelműen elmondta, hogy a terv társadalmasítása befejeződött, elindult gyakorlatilag a végrehajtás, és a végrehajtásban valóban, az intézményi rendszerben a Kárpát Régió Üzleti Hálózat egy nagyon fontos intézményi rendszer. Egy kissé azt is lehet mondani, hogy az időközben átalakult termékekhez egy beszállítóként működik, nevezetesen a most elinduló kereskedőháznak akar partnereket és üzleteket közvetlen a területről felhajtani, illetve a magyar piac kapcsolatteremtéséből. Nagyon fontos, hogy olyan fejlesztési projekteket találjon, generáljon az üzleti hálózat a nemzethatárokon belül magyarul területeken, ami az EXIM Bank részéről finanszírozható, ezáltal kinti fejlesztés jön létre, illetve magyar gazdaságpolitikai cél, hiszen magyar beszállítót lehet ezzel a lépéssel helyzetbe hozni.

És a harmadik terület pedig, ami nagyon fontos a magyar gazdaság szempontjából, hogy induljon meg a magyar vállalatok növekedése akár tőkeexporttal, akár vállalatfelvásárlással, és ebben a tekintetben a Corvinus Zrt.-nek vagyunk egy stratégiai partnere.

A Kárpát Régió Üzleti Hálózat tehát egy kihelyezett olyan beszállítója a magyar gazdaságpolitikának, amelyik nagyon gyorsan és hatékonyan eredményes tud lenni. Államtitkár úr hagyott nekem egy csemegét, amit gondolom, hogy bejelenthetek, hiszen ennek a Kárpát Régió Üzleti Hálózatnak az egyik legfontosabb feladatának tartjuk ebben az évben, hogy létrehozzuk a Wekerle vállalkozói köröket azokon a területeken egyébként, ahova az iroda hatótávolságával elér. Ezek a vállalkozói körök az ottani nemzeti gazdasági erők összetartozását próbálják hivatni, illetve kapcsolatot teremteni a hasonló szervezetekkel. Ez hasonlóképpen kíván működni mondjuk, mint a Széll Kálmán Alapítvány rendezvényei, vagy más vállalkozói körök, de nem akarjuk igazából ehhez nevesíteni. Azt mondjuk, hogy Wekerle vállalkozói körök, amelyek egyértelműen a gazdasági összetartozásnak a formáját akarják segíteni, és ez ebben az évben mindegyik területen elindul. Én remélem, hogy ez egy sikeres területe lesz.

Nagyon fontos intézményi rendszere, hogy már tavaly bevittük a Magyar Termék Nagydíj Vándorkiállítását a Kárpát-medencébe. Ezzel részben az arra méltó magyar termékek, szolgáltatások bemutatását szeretnénk elérni, de ugyanakkor fel akarjuk tárni a határon túli, nemzethatárokon belül élő magyar vállalkozásoknak a hasonló szintű és erre méltó termékeit. Remélhetőleg, hogy lesz Kárpát-medencéből is olyan magyar termék, ami egyébként aztán egy regionális együttműködést segíthet.

Én úgy gondolom, hogy ebben az évben határozottan számíthatunk már hatékony és számokkal is mérhető eredményre.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr, illetve miniszteri biztos úr kiegészítését, tájékoztatását. Szeretnék idézni egy 2012-ben megjelent tanulmánykötetből néhány sort, mégpedig a „Magyar nyelv jogi helyzete Szlovákiában” című, Fiala-Butora János tanulmányából. Ez a nyelvre vonatkozó, illetve az üzleti világban használt magyar nyelvről ad számunkra érdekes tájékoztatást:

„Érdekes módon a csak szlovák nyelvű feliratok használatában élen járnak egyes magyarországi székhelyű vagy érdekeltégű cégek. Az OTP Bank például közismerten nem használ magyar feliratokat. Például a magyar szülőknek szóló, Bethlen Gábor Alappal kapcsolatos számlanyitást is szlovákul hirdeti a 88 százalékban magyarok lakta Gután. Hasonlóan, a MOL tulajdonába tartozó Slovnaft benzinkutak is csak szlovák nyelvűek, pedig

Dél-Szlovákiában számos helyi benzinkút teljesen kétnyelvű. A győri Árkád is szlovák nyelven hirdeti magát a csallóközi magyaroknak. 2012 tavaszán nagy vihart kavart a sajtóban a Norbi Update cég esete, melynek tulajdonosa a sajtóban sértegette a Kétnyelvű Dél-Szlovákia Mozgalom aktivistáit, és fejtette ki, hogy miért nem fog cége magyar feliratokat használni a szlovákok országában. Indoklásul a magyar cégek általában a nyelvtörvényt jelölik meg. Jogi osztállyal rendelkező és megbízott ügyvédeket foglalkoztató nagycégek esetében ez inkább tűnik hamis ürügynek vagy tévedésnek.”

Ezzel szemben szeretném elmondani, hogy az Orczy úton a VIII. kerületben például van egy MOL kút, ahol kínai felirat van a kútfejen magán. De elmehetünk francia tulajdonú üzletlánchoz, vagy más egyéb, nemzetközi, Magyarországon működő céghez. Mindenhol megtaláljuk a tulajdonos cég nyelvén a kiírásokat, ezzel szemben például, és ez már mondjuk nemcsak üzleti világ, az OTP az oktatási-nevelési támogatást igénylő szülőknek csak a szlovák nyelvű űrlapot adja oda, hiszen a BGA-n keresztül a magyar állam, illetve a kormány nyújtja ezt a támogatást minden szlovákiai magyar tannyelvű óvodásnak, illetve iskolásnak, és így már azért nemcsak az üzleti világ érintett.

Azt gondolom, hogy teljesen jogos az, hogy ez az ottani magyarokat, illetve nyilvánvaló, hogy az itthoniakat is felháborítja, ezért is gondoltunk arra, hogy mindenféleképpen kérjük államtitkár úr támogatását, segítségét abban, hogy a magyar többségi tulajdonban lévő cégek ettől a gyakorlattól lehetőleg szabaduljanak meg, és minél előbb a magyarok számára magyar nyelven is lehessenek elérhetőek.

Ebben a mozgalomban egyébként éppen Szlovákiában a legismertebb a Kétnyelvű Dél-Szlovákia Mozgalom, amely a létrejötte után néhány hónappal már rendkívül ismertté vált, és jelentős eredményeket ért el működése által. Matricák kihelyezésével, óriásplakátok elhelyezésével, feliratok elhelyezésével veszi rá arra a cégeket, nemcsak magyarokat, hanem általában Dél-Szlovákiában működő cégeket, önkormányzatokat, egyebeket, akik szélesebb közönséghez jutnak el, hogy a magyar nyelvű feliratokat is használják.

Ezért gondoltuk azt, hogy mindenféleképpen a bizottságunk napirendjére tűzzük ezt a kérdést, hiszen ez nemcsak nálunk hangzott már el, hanem megjelent a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumán, illetve szakbizottsági üléseken is többször elhangzott problémáról van szó. Kihelyezett ülésünkön szintén megjelent Dél-Szlovákiában, amikor Révkomáromban tartottuk ezt a kihelyezett ülést.

A Wekerle-tervről, illetve a Kárpát Régió Üzleti Hálózat működéséről: bizottságunk tagjai nyilvánvalóan üdvözik ennek a létrejöttét, hiszen ez egy olyan hiátust tölt be, amely az előző évtizedekben nem működhetett, sőt hasonló gondolatról sem volt szabad álmodni. És nagyon jó az, hogy a Kárpát-medencét a magyar kormány nemcsak nemzetiségi, illetve nemzetpolitikai szempontból, hanem gazdasági egységnek is ítéli meg, gazdasági egységként kezeli. Hiszen az elmúlt ezer évben ez egy gazdasági egység volt, és ma is ezek a területek, illetve ezeknek a területeknek a lakosai ezer szállal kötődnek egymáshoz minden vonatkozásban, így nyilvánvaló az, hogy üzletileg, gazdaságpolitikailag is. És amiket Trianon szétvágott, az előbb-utóbb főleg 1989-90 után próbál újra összekapcsolódni, és ez az összekapcsolódás 2004 után, az uniós csatlakozás után még erőteljesebbé vált.

De az is nyilvánvaló, hogy a szétfejlődés is elindult, illetve zajlik az elmúlt 100 évben, ezért is kell az, hogy a magyar kormány a folyamatokba beavatkozzon, és ezeket a folyamatokat, ezeket a pozitív fejleményeket erősítse, illetve az összekapcsolódást segítse. Nyilván ennek az elsődleges célja vagy állomása az, hogy a kis- és középvállalkozásokat segíti, és próbálja meg eljuttatni a volt magyar területek felé, és az ottani magyar gazdasági szereplőkkel próbálja meg összehozni.

Ennek a megvalósulását segíti maga a Wekerle-terv. A tavalyi évben mi többször kezdeményeztük azt, hogy költségvetési törvényben is a Wekerle-terv jelenjen meg önálló soron. Legyen a tervek mellé írva önálló összeg, amiből egyáltalán ezt a folyamatot tudjuk segíteni, és ne különböző fejezeteknél, minisztériumoknál kelljen keresni erre pénzüsségeket, hogy esetlegesen ezt tudják támogatni. Ezért mivel most még jó előre vagyunk, február vége van, mindenféleképpen már most jelezzük azt, hogy a következő évben a költségvetési törvényjavaslat elkészítésénél önálló soron szerepeljen a Wekerle-terv, illetve

a Mikó-terv, amely ennek a székelly, illetve erdélyi változata. Hiszen nagyon jól tudjuk azt, hogyha önálló pénzüsszeg nem szerepel mellette, akkor tervekről tudunk csak beszélni, a megvalósulása igencsak nehézkessé válik.

Tisztelt Képviseletársaim! Kinek van kérdése? *(Jelzésre:)* Csóti György képviselő úr.

Kérdések, hozzászólások

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném folytatni a gondolatmenetet, amit elnök úr a kétnyelvű feliratokkal kapcsolatban kifejtett. Hozzáteszem, hogy nemcsak a kétnyelvű feliratokról, hanem a magyarul beszélő eladóról és ügyintézőkről is szó kell, hogy legyen itt.

Államtitkár úr azt mondta, hogy felvetődik a kérdés, hogy esetleg kontraproduktív-e, hogyha állami szinten valamilyen közvetlen vagy közvetett beavatkozást eszközölünk. Én úgy gondolom, hogy nem. Szakítani kell azzal a gyakorlattal, ami 23 év alatt semmi eredményt nem hozott, hogy tekintettel vagyunk szomszédaink érzékenységre. Két okból.

Egyrészt, mert ők sincsenek soha, legalább is tisztelet a kivételnek, ők sincsenek tekintettel a mi érzékenységre, de a másik még ennél is talán fontosabb, hogy semmi eredményt nem hozott a visszafogott, érzékenységre tekintettel lévő politika. Miről van itt szó a kétnyelvű feliratoknál és a kétnyelvű előadók, eladók és ügyintézők vonatkozásában? A cégeknek üzleti érdekük, hogy beszéljenek azon a nyelven, ahol a közönség nagy része vagy többsége azt a nyelvet beszéli. Folytatom a példákat, de csak kettőt mondok.

Donovalyn, ahol szinte csak magyarok síelnek, a magyar feliratok, ha voltak is, eltűnnek. Ugyanakkor Magyarországon a wellness-szállodákban oroszul meg németül is ki vannak írva a dolgok, de Murauban, Ausztriában magyarul van kiírva. Tehát üzleti érdek. Nyilvánvaló, hogy ezen üzleti érdeket azért nem érvényesítik, mert magyarelles politikát ez gátolja vagy igyekszik meggátolni. Tehát semmiféle érzékenységre nem kell tekintettel lenni, és még hozzáteszem azt is, hogy ezek a cégek, ezek az üzletláncok, vagy a MOL, vagy az OTP és mások többnyire magyar állami segítséggel, logisztikai segítséggel, külképviseleti segítséggel stb. kerülnek erre a piacra. Tehát vagy informálisan, vagy akár formálisan akár el kell várni tőlük a kétnyelvűséget a feliratokban is meg a beszédben is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak annyival egészíteném ki, itt sorolta a wellness-szállókat, szlovákul is mindenhol, Hajdúszoboszló, Miskolc, Eger, Esztergom stb., stb., Komárom, mindenhol jól felfogott üzleti érdekük a vállalkozóknak, illetve a szállodatulajdonosoknak, hogy ezeket megjelenítsék ezeken a nyelveken is. *(Csóti György jelez.)* Igen?

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): És elnézést kérek, nem udvariatságból megyek el, de 12-kor kezdődik a Külügyi bizottság ülése, szavazások lesznek, ezért fogok elmenni, és ezért szíves elnézést kérek.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Szívemből beszélt képviselőársam, szerintem jobbikos felszólalásnak is elment volna, de ezzel nem képviselőársamat akarom kellemetlen helyzetbe hozni, hanem megerősíteni tényleg azt, amit elmondott, és egyébként amely dolgokra mi azért már számos alkalommal felhívtuk a figyelmet. És nagyon örülök annak, ha van valami elmozdulás, vagy legalább az elmozdulás szándéka a kormányzat politikájában ilyen szimbolikusnak tűnő, de valójában a szimbólumokon azért túlmutató kérdésekben.

Egy-két apró adalékot hadd szabadjon. Államtitkár úr valószínűleg nem tette volna, én megteszem, mert szeretném kiemelni, hogy itt a CBA-ra volt utalás, amely kapcsán én Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz is fordultam. Egy néhány héttel ezelőtt felhívtam a figyelmet erre a három nagycégre, kifejezetten az OTP, a CBA és a MOL gyakorlatára, amelyek valahol

Magyarországot is szimbolizálják nyilván az elcsatolt területeken, és játszanak ezek a cégek azokra az érzelmekre, vásárlói attitűdökre is, amelyek nyilván Magyarországgal azonosítják őket. Mi pontos kimutatást csináltunk, ezt nagyon szívesen rendelkezésre bocsátom, de a neten is könnyen utánajárható, hogy a cégeknek milyen nyelvűek a honlapjaik, rendszerint csak egy nyelvűek. Megpróbáltuk felhívni minden országban mindegyik cégnek az ügyfélszolgálatát, rendszerint nem tudtak egyébként magyarul. Az, hogy ebből téma lett annak idején, én magam is nyilván azért vittem ezt az országgyűlés elé, mert nagyon sok civil szervezetben nagyon komoly és hatékony munkát fejtett ki ezzel kapcsolatban. Itt államtitkár úr is kiemelt több fontos mozgalmat, magam is szeretném megtenni, Boldoghy Olivérék küzdenek ezért a kérdésért Dél-Szlovákiában.

És hát a helyzet annál is inkább tarthatatlan volt, miután a Tesco nagyon szívesen állt rendelkezésre, hogy a Dél-Szlovákiában megnyíló üzleteit konkrétan fontos volt, hogy a mozgalom aktivistájával együtt járták be és nézték meg, hogy mindenhol kétnyelvűek-e a kiírások. Ezért is örültünk, hogy a CBA ezt a nagyon fontos lépést megtette, ez jól le is jött a sajtóban, és a közvélemény számára is világossá vált, hogy ez a cég ezt a kérdést fontosnak tartja a franchise szerződések megújítása kapcsán.

Én azt szeretném kérdezni, hogy milyen lehetőségek, esélyek vannak arra, van-e egyáltalán eszköze a kormánynak, az adópolitikában található-e erre eszköz, illetve van-e önöknek arra elképzelése, hogy hogyan lehet egy magyarországi céget, legyen az akár állami tulajdonban vagy részben állami tulajdonban. Vagy amennyiben magántulajdonban van, nyilván ez egy különböző kérdés, hogyan lehet ezeket a cégeket bármi formában ösztönözni arra, hogy egyrészt, ha már valahol befektetni akarnak, akkor lehetőség szerint a magyarlakta területeken fektessenek be. Ha ott befektetnek, akkor magyar embereknek adjanak munkát és megélhetést. Lehetetlen helyzet az, hogy ezeknek a felsorolt cégeknek, és most nem mondom a példákat, mert tudnék számos példát mondani, a bankfiókjaiban meg a benzinkútjain nem beszélnek magyarul. Egyetlenegy alkalmazott sincsen egy olyan városban, ahol egyébként van 6-8 ezer magyar, és nevezett cégnek a helyi egységében senki nem tud magyarul, holott ez egy magyar családnak megélhetést, munkát és kenyeret biztosíthatna. Milyen eszközökkel lehet ezeket a vállalatokat, cégeket arra ösztönözni, hogy befektessenek, magyar munkahelyeket hozzanak létre.

Nyilvánvalóan itt felmerül a kérdés, és már olvastam is ezzel kapcsolatban az aggodást, hogy jaj, hát diszkrimináció, meg Unióban vagyunk meg stb. Nagyon egyszerű a kérdés, nyilvánvalóan nem lehet nemzetiségi alapon munkavállalókat diszkriminálni, ez teljesen egyértelmű, ugyanakkor én úgy gondolom, hogy egy magyar cég nyugodtan megkövetelheti a magyar nyelvtudást a munkavállalás feltételeként, szerintem ebben Európában sincsen semmilyen új vagy szokatlan. Gondolkodtak-e ezzel kapcsolatban, vannak-e ezzel kapcsolatban ötletek vagy elképzelések, amennyiben igen, akkor ezt mindenképpen üdvözlőlnék.

És hogyha bármilyen ilyen kérdés van, nagyon sok információ befut hozzánk, illetve panaszok, és ha ezzel kapcsolatban valamilyen stratégia kezd kiérlelődni, akkor abban mi nagyon szívesen segítünk, és a hozzánk érkező információkat nagyon szívesen megosztjuk azokkal, akik ezekkel a kérdésekkel az államigazgatásban foglalkoznak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Ha jól látom, Kőszegi Zoltán képviselő úr, felkészül Kalmár Ferenc.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hallva Szávay képviselő úr megszólalását, felszólalását, annyira normális felvetések voltak benne, hogy akár fideszes hozzászólás is lehetett volna, de azt hiszem, hogy ebben a bizottságban ez így normális, hogy ezekben a kérdésekben valóban egy hangot tudunk megütni.

Szeretnék néhány dolgot felvetni, illetve lenne néhány észrevételem és kérdésem is. A magyar feliratokkal kapcsolatban én már korábban is jeleztem, hogy Szovátn egyre jobban eluralkodik az, hogy szinte már csak román feliratok vannak, és döbbenetes az, hogy

Szovátán működő kisvasút román kézben van, és mi nem tudtuk elérni azt, hogy mondjuk egy magyar vállalkozás vette volna mondjuk a kezébe és működtetné, vagy működtette volna.

Donovalyval kapcsolatban van egy konkrét megjegyzésem is. Az én hozzászólásom elsősorban ebbe az irányba menne el, a magyar önkormányzatok szerepe, feladata ebben a kérdéskörben szerintem hangsúlyozottan meg kellene, hogy jelenjen, és ezt szeretném is a miniszteri biztos úrnak, illetve államtitkár úrnak is a figyelmébe ajánlani. Nekünk testvérvárosunk Besztercebánya, és ezen a kapcsolaton keresztül mi most azon dolgozunk, hogy Donovalyban valóban részben az üzleti érdekek miatt is, és a jó kapcsolatokra hivatkozva megjelenjenek a magyar feliratok. Itt már konkrét lépéseket is tettünk, tehát az önkormányzatoknak akár a meglévő kapcsolatrendszerén keresztül egy jó diplomáciai belépője lehet, tehát lehet lépni. Ezt kormányzati eszközökkel egyébként nagyon nehéz elérni, hogy kikényszerítsük azt, hogy magyar feliratok legyenek. Esetleg mondjuk a magyar tulajdonú cégeknél könnyebb lehet, de általában a szlovákoknál vagy románoknál elérni, szerintem a jó kapcsolatokra kellene építeni, és itt az önkormányzatok szerepét szeretném kiemelni például egy másik kérdésben.

A keleti nyitás programját a kormány meghirdette. Nekünk számos kapcsolatunk van, most éppen egy üzbeisztáni kapcsolaton dolgozunk, egy széles delegációt fogadtunk fel Ghána megyéből, ahol a megye alelnöke és több cégnek a vezetője, igazgatója volt itt 4-5 napon keresztül vendégül láttuk őket. És jó lenne, szeretnénk, ha ebben nagyobb segítséget kapnánk. Itt a keleti nyitás kapcsán nemcsak a magyar-üzbég kapcsolatok miatt, hanem akár az erdélyi magyar többségű megyéket is rá lehetne erre fűzni, tehát a mi kapcsolatainkat. Például a közép-ázsiai térségben, ha már két ország területén, Romániában, Magyarországon vagy akár Szlovákiában is tudunk partnereket ajánlani, és ilyen fűzéréként tudnánk kiajánlani a mi kapcsolatrendszerünket, akkor szerintem még vonzóbbá válhatnánk. Én erre szeretném felhívni a figyelmet, ez egy működő, élő, elindult kapcsolat, és kérném is, hogyha ebben a minisztériumból vagy akár a miniszterelnökségtől segítséget kaphatunk, azt nagyon megköszönöm és mi is felajánljuk ezt. Már csak azért is, mert például Dabas testvérvárosában az előző kormányzati ciklusban segítséget ugyan nem kaptunk, kértünk, de nem kaptunk, megvásároltunk egy céget. Egy panziót működtetünk, és így 10 embernek adunk munkát egy olyan térségben, Erdővidéken, ahol a szülőföldön maradás rendkívül nehéz.

És nem kaptunk hozzá segítséget, mi ezt felvállaltuk, én úgy gondolom, hogy legalább több száz, de akár ezer önkormányzat is helyzetbe hozható Magyarországon, hogyha ehhez van kormányzati szándék és támogatás, hogy a kapcsolatrendszerükön keresztül és szándékokkal együtt szerintem nagyon sok helyen megvethetnénk a lábunkat. És sok olyan céget hozhatnánk létre, vagy vásárolhatnánk ki működőképes gazdasági egységeket, amivel a szülőföldön maradást, munkahelyteremtést, a magyar-magyar kapcsolatokat tudnánk erősíteni. Én az önkormányzatok szerepét hangsúlyozottan kiemelném.

És itt elsősorban miniszteri biztos úrnak szeretném mondani gondolatébresztőnek ezt az üzbég kapcsolatot akár a Wekerle-tervnek egy kiegészítő ágaként is. Azt szeretném, hogyha az előző kormányzati ciklussal szemben most végre, még van itt ebben a kormányzati ciklusból, mondjuk azt, hogy egy jó bő évünk, hogy ezen a területen valóban a szavak és a tervek és a programok mezejére most már a tettek is lépnének. És valóban igazolnánk és bizonyítanánk azt, hogy a magyar-magyar kapcsolatok területén gazdasági téren is eredményeket tudunk elérni, és ezen keresztül pedig akár a keleti nyitáshoz kötődve kihasználhatnánk azokat az önkormányzati kapcsolatokat, amik már esetleg működnek évek óta.

Köszönöm szépen, talán mindent említettem, amit szerettem volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Kalmár Ferenc képviselő úr.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Kormánybiztos Úr! Én rövid leszek, mivel sok minden már elhangzott.

Én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy vannak nagyon dicséretes önkormányzati üzletek, és itt csatlakozok kollegámhoz, aki az imént elmondta, hogy az általa vezetett önkormányzat Erdővidéken, Paród környékén valahol üzemeltet egy panziót. Viszont vannak nagyobb volumenű ilyen jellegű üzletek, és ezt valahogy segíteni kellene és ösztönözni. Például nyíregyházi önkormányzathoz tartozó cég, vízmű üzemelteti Beregszászon a vízműveket. Debrecen, Nagyszalonta, úgy tudom, hogy Zalaegerszeg, Udvarhely (*Közbeszólás: Szekszárd Délvidéken.*) Szekszárd Délvidéken, erről nem tudtam. Ezt valahogy lehetne segíteni és ösztökélni, hiszen azt tudjuk, hogy a közszolgáltatások egy majdnem hogy monopol helyzet, és egy monopol biznisz, és stratégiailag is nagyon fontos. (*Csóti György távozik.*)

A másik, amit szeretnék inkább kérdésként feltenni, hogy például én szegedi vagyok, a Délvidéken, Szerbiában a privatizáció még nem ért véget. Hogyan tudnánk, és ezt már évek óta mondom, a gazdasági kamarának is mondtam, hogy valahogy kellene segíteni a magyar vállalkozókat, hogy kapcsolódjanak be a délvidéki privatizációkba. Állnak parlagon üzemek, de üzletek is jöttek olyan ajánlatokkal Szegedre, magyar vállalkozók, hogy mondták, hogy Belgrádban, a belgrádi Váci utcán komoly üzletek ki vannak írva pályázatra privatizálandó cégekként, és várták volna, hogy magyar cégek jelentkezzenek. Ez már nehezebb dolog mondjuk Romániában vagy Szlovákiában, ahol a privatizációt többé-kevésbé már befejezték, de ott is azért még maradtak lehetőségek. Ukrajna nehezebb terep, de ott is meg kellene próbálni. Azért mondom, hogy nehezebb terep, mert ott a feketegazdaság, hogy finoman fogalmazzunk, és ne mondjunk maffiát, az keményen beleszólhat ezekbe a dolgokba.

Érdekelne, hogy hogyan látják, és milyen adataink vannak, hogy mennyi a magyar tulajdonú vállalat határon túl, a Kárpát-medencében, legyen az magyarországi, magyar kézben vagy határon túli magyar kézben, az mindegy, csak magyar tulajdonú legyen. Köszönöm.

Bocsánat, még volna egy mondatom, még egy példát szeretnék mondani, amit Csóti képviselő úr itt mondott, hogy Murauban magyarul vannak kiírva a dolgok. Kérem szépen, engem tavaly nyáron lepett meg kegyetlenül egy telekommunikációs cégnek a reklámja olasz autópályán, románul volt. Köztudott, hogy nagyon sok román vendégmunkás van Olaszországban, román nyelvű hirdetés olasz autópályán.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Alelnök asszony.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Kormánybiztos úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim!

Engedjék meg, hogy én alapvetően inkább a Kárpát-medence mint régió uniós versenyképességével és azokkal a kérdésekkel foglalkozzam, amik az előző éveknek az ez irányú tapasztalatait jelentik, hiszen az elmúlt években volt egy vállalkozásfejlesztési irodahálózat, volt a Pannon Forrás mint intézményrendszer, ami alapvetően ezeket segítette.

Az első kérdésem arra vonatkozna, hogy ezeknek mi lett a sorsuk, és alapvetően azok a szakemberek, akik ebben dolgoztak, örájuk számítanak-e az elkövetkezendőkben. Teszem ezt azért is, mert kormánybiztos úr említette, hogy alapvetően a végrehajtás, ami az egyik legfontosabb kérdés, nyilvánvaló, hogy ebben az idő is sürget mindannyiunkat, mert szerintem nem megkérdőjelezhető az a közös cél, ami az európai versenyképességet jelenti. Ugyanakkor nyilvánvaló megvannak ennek azok a nemzetgazdasági szempontjai is, amelyek azért azt is jelentik számunkra, hogy a Felvidéken több munkahely legyen, ugyanúgy Erdélyben a szülőföldön maradás biztosított legyen, de mondhatnám akár az összes többi régiót is. Szerintem nincs ebben a teremben senki, aki ezt megkérdőjelezné.

Nyilvánvalóan a terv annyit ér, akár a Mikó-tervre vagy Wekerle-tervre is gondolok, amennyit ebből végre tudunk hajtani. A végrehajtásnak viszont van egy alapvető eszköze, amire elnök úr is utalt, ez pedig az, hogy milyen forrást tudunk magunk ehhez rendelni. Így a következő kérdésem az, hogy 2013-ra ezeknek a terveknek a végrehajtására van-e valamilyen forrás, ez átcsoportosításra kerül-e, illetőleg az, ami azt a 2020-as célállapotot jelenti, hogy valóban egy versenyképes régió legyen, hogyan kívánják ezt a jövőben felépíteni. És ebbe mondjuk például a Corvinust hogy kívánják bevonni, hiszen azzal úgy vagyok, mint a

hűséggel. Mindenki beszél róla, de senki se látta még. Igazából nem nagyon tudom, hogy onnan milyen finanszírozási források vannak, egyáltalán nem találkoztam vele, ez egyébként lehet, hogy az én hibám, nem az önöké, hogy ebben tájékozatlan vagyok, de ez érdekelne.

A kérdésem még államtitkár úrhoz alapvetően, hogy hogy kívánják ebben az egész, komplex rendszerben például a szakképzés kérdését bevonni, hiszen önmagában minden olyan vállalkozásfejlesztés, üzleti hálózat akkor ér valamit, hogyha ott megfelelő szakképzési háttér is van. Így én egyébként köszönöm a tájékoztatást, és szerintem ez az a kérdés, amire érdemes évről évre visszatérni, ahogy önök is említették, végül is a kérdés az, hogy ennek a végrehajtását folyamatosan figyelemmel kísérjük.

Úgyhogy elnök úr, képviselőtársaim, köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak adnám meg a szót.

Válaszok

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Több kérdés is volt, van, valamire tudok válaszolni, valamire nem.

Amire tudok, visszatérve itt a magyar tulajdonú cégeknek a határon túli reklámpolitikájára, már nem tudom, mi az összefoglaló neve, ezzel kapcsolatban mondani. Anélkül, hogy védeném őket, mert nem szeretném egyébként, értelemszerűen sajnos az a koncepcióváltás, ami a gazdaságpolitikában, mint említettem, például abban megjelenik, hogy nálunk az egész Kárpát-medence átkerült külről belre, meg itt a bizottságban is már megjelenik, meg az Alkotmányban, meg az állampolgárságban, ez a koncepcióváltás az üzleti világ egy részében sajnos nem ment végbe.

Teljesen más, kerülve az erős szavakat, személyes beszélgetésekből kiderül, hogy nem véletlen sok esetben az, hogy ezek a feliratok hiányoznak részben vagy egészben akár állami tulajdonú vagy állam által is mondjuk részvényes jogokkal rendelkező cégekben, mert sajnos kialakult egy olyan hozzáállás ehhez, hogy ha már bemegyünk üzletelni, húzzuk meg magunkat, ha már beengedtek minket a piacra, akkor ne nagyon egyenesedjünk ki, és ilyen hozzáállás. Ami szerintem egy rossz hozzáállás, és én bízom benne, hogy a kormányzatnál megjelenő, meg a magyar közéletben megjelenő új hozzáállás előbb-utóbb át fog menni, át kell, hogy menjen egyébként a cégvezetőknek a hozzáállásán is. Távol álljon tőlem, ugye itt az a kérdés hangzott el, hogy mit tud tenni a kormányzat. Finoman fogalmazva azzal a területi hatállyal problémában vagyunk, hogy tudunk-e bármiféle jogszabályi dolgot hozni Magyarország határain kívülre. Még ha kedvünk is lenne hozzá, ezt azért nehezen tudnánk megtenni. Itt azért egy finom vagy kevésbé finom ráhatást lehet tenni. Én jeleztem a bizottságnak, hogy nagyon szívesen, részben már ez el is indult, levélben meg tudom keresni ezeket a cégeket, akik itt elhangzottak, és nem tanácsot adva a bizottságnak, én azt gondolom, mivel magam is voltam ilyen bizottságnak tagja sokáig, például ezeknek a cégeknek különböző vezetőit meg lehet erről különböző fórumokon is kérdezni akár bizottsági ülés keretében, hogy ők mégis hogy gondolják ezt. Nem biztos, hogy eljönnek, de, hogy mondjam, a finom nyomásgyakorlásnak több eszköze van. Az, hogy én írok egy levelet, az egy eszköz, és azt gondolom, itt több hangszeren kell játszania azoknak, akiknek egyébként ez az ügy elkötelezetten a mindennapjait kiteszi.

Azzal kapcsolatban, hogy mennyire az állam, és mennyire nem, nemcsak az a probléma talán, hogy az állam területi hatályát tekintve nehezen hoz rendelkezést, de azért arra figyelni kell, és ezért tartom fontosnak, hogy a civil kezdeményezések mögé kell állni. Tehát ott, ahol nincs civil kezdeményezés, ott vagy kell generálni, hogy finoman fogalmazzak, de ott nem javasolnám azt, hogy a magyar állam úgy menjen be egy ilyen területre, hogy az nem találkozik minimálisan sem a helyi igényekkel. Ezért Szlovákia vagy Felvidék egy speciális eset, mert ott van egy jó ügy, van egy jó mozgalom, ott oda lehet állni mögé, és nem lesz mindenféle, a többség részéről talán kevésbé fölmerülő érzékenység.

Ami az önálló sor, elnézést, ugrálok itt a nagyobb témák között, Wekerle-terv és határon túli gazdaságpolitikai önálló költségvetési soron történő megjelenítése. Az a jó hír van, hogyha a Wekerle-terv nem is szerepel önálló soron, hiszen a Wekerle-terv összefoglaló név.

Én azt gondolom, önálló sort annak érdemes adni, bár költségvetésért nem én felelek, ami projektjelleggel végigvihető. De az a jó hír, hogy a Kárpát Régió Üzleti Hálózat már az idei évben is önálló költségvetési soron szerepel. Nem valahonnan lecsípve, ezt próbáltam itt a bevezetőben, csak nem akartam ennyire részletesen kitérni, hogy a Kárpát Régió Üzleti hálózat, amely egy állam által alapított vagy részben állam által alapított zrt., ez már önálló költségvetési soron szerepel idei évben is. Bízom benne, hogy a jövő évben is, és egyébként ami, azt gondolom, további konkrét projektek megvalósítása elindulhat 2013-ban vagy '14-ben, az többek között ezen a költségvetési soron értelmezhető.

Azzal kapcsolatban, hogy mennyi magyar cég van. Itt most pontos számot nehéz mondani, több tízezer magyar alapítású cég van a határon túl. És erre se tértem ki a beszámolóban, és itt megint óvatosságot kérnék magunktól is. Azzal, hogy most már félmillióhoz közeledik az újonnan állampolgárságot kérelmező magyarok száma, tudjuk jól, hogy ennek 80 valahány százaléka a Kárpát-medencéből, vagy talán 90 fölött, érkezik be, itt gombamódra egy olyan új jogi kategória jön létre, amire nincs nemzetközi példa meg magyar példa sem. Ez lényegében a magyar állampolgárok tulajdonában lévő, mindegy, hogy ez Magyarországon élő magyar állampolgár, vagy Erdélyben, vagy Vajdaságban élő magyar állampolgár által birtokolt cég. Na most, amikor a Kárpát Régió Üzleti Hálózatról beszélünk, akkor arról beszélünk, hogy ezeket a cégeket akarjuk bevonni. Megpróbálunk egy olyan lajstromot létrehozni, hogy ezeket tudjuk. Mert eddig az volt a probléma, hogy ki a magyar cég, és akkor itt belefutottunk mindenféle problémába. Most legalább van egy fogódzkodó, mert azt tudjuk mondani, hogy az a magyar cég a határon túl, akinek a tulajdonosai között meghatározó hányaddal vannak magyar állampolgárok.

Itt alelnök asszony kérdezte, hogy a Pannon Forrásban korábban részt vevő személyek. Azt azért látni kell, hogy maga a határon túlon való megjelenésünk korábban még a HITA előtt ITD volt, teljesen a külgazdasági rendszer szerint történt, tehát ugyanúgy akkreditáltunk oda embereket, legyen akár Kolozsvár mondjuk, mint Saigonba, vagy Ho Si Minh-városban, a mai nevén. Ez megváltozott ezzel a Kárpát Régióval, és ezekben az irodákban erdélyi magyarok és vajdasági magyarok ülnek bent. Pontosan azért próbáltuk levinni egy szinttel ezeknek az irodaházaknak a működését, és nem magyar állami hivatalokként megjeleníteni, és ezért vannak a vegyeskamarák benne, mert pontosan a helyieket szerettük volna, az ottani magyarokat ezeknek az irodáknak a működésébe minél aktívabban bevonni. De egyébként a Wekerle-terv kialakításában a konkrétan nevezett intézmény be lett volna és segített is a munkálatokban.

Hát én nem tudom, hogy tudtam-e válaszolni minden kérdésre. A Tescoról csak egy kis színesként a végén, hogy talán ebben a közreműködésben közrejátszott, hogy korábban skót vezetője volt a Tesconak Közép-Európában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszteri biztos úrnak adnám meg a szót.

RADEZKY JENŐ miniszteri biztos (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Szívem szerint a nyelvi kérdéshez is hozzászólnék, de nem az az én területem most, de azért annyit hadd tegyek hozzá (*Elnök: Ez ne fogja vissza, ezzel többen vagyunk így a teremben.*), de nem fog. Igen, én azt szeretném mondani, hogy minél erősebb a gazdasági jelenlét, annál erősebb lesz a nyelvi kényszer. Tehát áttételesen, egy olyan programmal, amit én képviselek, tulajdonképpen az erős nyelvi jelenlétet is biztos, hogy segíteni fogjuk, hiszen az integráció minden szinten programjában a szakemberek, a gazdaság, a nemzetrészek folyamatos kapcsolatépítése fog szerepelni, és ez magával fogja hozni a nyelvi megjelenést is erősebben.

Én szeretnék az önkormányzatok és a testvértelepülések dolgára egy pár gondolatot. A Wekerle-tervről nem tudtam beszélni, de a Wekerle-tervnek van egy olyan végrehajtási része, amelyik fel akarja térképezni - mert ilyen még nincs - a Kárpát-medencében lévő testvértelepülések és együttműködések tényét. Nagyon sok van, sokfajta szinten, és nemcsak azért, mert ez fontos, hanem azért is, mert ennek a gazdasági előnyét nem használtuk ki eléggé. Erre mi építeni akarunk. Már konkrét gazdasági cél is lehet, hiszen az Európai Unió

jelentős forrással támogatja az ilyen együttműködést, főleg hogyha az két- vagy háromlábú. Román oldalról lényegesen jobban hasznosították, használták ki ezeket a forrásokat. Mi ezt szeretnénk központosítani, integrálni, és egy kicsit előkészíteni, hogy ne csak bilaterális, hanem három-, négylábú kapcsolatok jöjjenek létre, sőt a most tervezendő nagy programunkban a Wekerle-programon belül tervezzük ezeknek a testvértelepüléseknek egy országos vagy kárpát-medencei találkozóját. Én is azt gondolom, hogy ez határozottan fontos gazdasági cél is.

Hasonlóképpen a másik felvetésre, hogy az önkormányzati cégek jelenlétét is természetesen akarjuk segíteni, és a Kárpát Régió Üzleti Hálózatnak az a feladata, hogy ezeket a lehetőségeket tárja fel, ezeket közvetítse részben a magyar cégek felé, részben pedig erre szakosodott vállalatok felé. Többek között a Corvinus Rt. felé is, ami szóba került, mert úgy gondolom, hogy a jelenlegi állapotban a Corvinus fel van tőkésítve arra, hogy magyar vállalkozóknak tőkebefektetéssel a terjeszkedését, növekedését segítse.

Pillanatnyilag az a helyzet, azt hiszem, hogy itt mindenki tudja, hogy a kereskedőház, az Eximbank és a MEHIB és a Kárpát Régió Üzleti Hálózat, a Nemzetgazdasági Minisztériumnál van, a Corvinus pillanatnyilag a Magyar Fejlesztési Banknál, de ettől függetlenül én úgy gondolom, hogy ez a ráhordás, ez az üzleti ráhordás működőképes.

Én Szili Katalin elnök asszony felvetését is szeretném két mondattal lereagálni, ugyanis így van. A legfontosabb cél, hogy olyan integrációs szintet érjünk el 2020-ra, sokan magyarították ezt félre, amivel az európai versenyképesség a Kárpát-medencében létre tud jönni. És az pedig teljesen világos, hogy az integráció nélkül nem tud létrejönni, csak egy számot hadd mondjak. A Kárpát-medencében élő 50 millió ember az körülbelül, de nagyobb térben gondolkodunk, 10 százaléka az Uniónak, a produktum pedig 3 százaléka, a GDP. Nagyon nagy a feladat. Az itteni összefogás nélkül, aminek a motorja a magyar-magyar összefogás lehet, ennek a térségnek a felzárkózása kétséges. Tehát itt nekünk történelmi szerepünk van, én úgy gondolom. Az integráció meg fog történni, a kérdés csak az, hogy ki az integrátor. Mi nagyon szeretnénk, ha mi lennénk, mi álltunk először egy ilyen programmal elő, és ennek a végrehajtását most minden áron el akarjuk végezni, hogy számok is legyenek, hogy konkrét eredmények. Erre mindenáron vállalatvezetőként nagy figyelmet fordítok, hogy indikátorokkal mérhető, eredményes, darabszámra, GDP-re, növekvő eredménye legyen ennek a munkának, ami persze nemzetpolitikailag is nagyon fontos.

Köszönöm szépen. *(Sándor Krisztina jelez.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sándor Krisztina elnök asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni röviden, a bizottságnak erről szavaznia kell, de elég egy fejbólintás vagy csak egy szemkontaktus, a Jobbik részéről is, és akkor meg tudom adni. *(Egyetértő fejbólintás a bizottság tagjai részéről.)* Igen, megvolt, köszönöm szépen.

SÁNDOR KRISZTINA (Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács): Köszönöm szépen, tisztelettel köszöntök mindenkit. Elsősorban örömet fejezem ki az itt elhangzott államtitkári és miniszteri biztosi felvezetésnek. És szeretném azt is elmondani, hogy hál' istennek, az utóbbi két évben többnyire rendszeres egyeztetés és kapcsolattartás van az MNT Gazdasági és Vidékfejlesztési Szakbizottsága és az illetékes hivatalokat vezető képviselők között, úgyhogy néhány tartalmi kérdéstről már korábban is tudtam.

Szóba került a Mikó Imre-terv, és külön köszönöm az elnök úrnak is, hogy megerősítette azt, hogy ezt a nagyszerű tervet. Ami egyébként ma már egy 180 oldalas részletes terv formájában valósult meg, legalább is írásban egyelőre, hogy ehhez én is kérném hangsúlyozottan mind az Erdélyi Magyar Néppárt, mind az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nevében, hogy amennyiben van lehetőség, a Nemzeti összetartozás bizottsága is és a miniszteri biztos úr és államtitkár úr is járuljon hozzá ahhoz, hogy a jövő évtől külön költségvetési tételben lehessen valahol elhelyezni a Mikó Imre-terv végrehajtásához szükséges valamekkora összeget. Hiszen most már a következő lépés az lenne, hogy operatív programokat kellene kidolgozni a Mikó Imre-tervből, és tudjuk jól, hogy egy operatív program kidolgozásához is kell egy bizonyos forrás, hiszen a Mikó Imre-terv eddigi létrejöttét

ugyan támogatták többen is, viszont elég sok önkéntes munka is van benne erdélyi részről. Úgyhogy a továbbiakban egyértelmű, hogy csak költségvetési háttérrel lehet ezt folytatni.

Egyébként éppen a hétvégén, pénteken és szombaton tartottak Székelyudvarhelyen egy gazdasági konferenciát, az MNT Gazdasági és Vidékfejlesztési Szakbizottsága együttműködésben a Kárpát Régió Üzleti Hálózat székelyudvarhelyi irodájával. Többek közt ezért sem tudott jelen lenni Mátis Jenő a gazdasági alelnök úr, akit azért is szerettem volna, hogy itt legyen, mert egyébként ő van leginkább témában ezen a területen.

Csupán egy kérdés fogalmazódott még meg bennem, hallgatva az itt elhangzottakat is, örülve annak, hogy ekkora egyetértés van egyébként ezzel az egész témakörrel kapcsolatban itt a bizottságban. Fölmerült bennem az, hogy elég sok magyar tulajdonos kapott vissza Székelyföldön, de általában Erdélyben jelentős központi ingatlanokat, központi színhelyen fekvő ingatlanokat. És az a kérdésem, hogy a Kárpát Régió Üzleti Hálózat tud-e segíteni abban, vagy gondolkoztak-e már azon, hogy valamilyen szinten segítséget nyújtani ezeknek a tulajdonosoknak, hiszen nagyon sokan nem is tudják, hogy mihez kezdjenek az épületekkel. Egyébként pont a héten itt Budapesten találkoztam egy gyergyószentmiklósi, már Budapestre elszármazott személlyel, akinek most ér véget a tulajdon-visszaszolgáltatási pere, és még nem tudja, hogy mit fog kezdeni egy több száz négyzetméteres központi ingatlannal Gyergyószentmiklóson. És az jutott eszembe, hogy jó lenne, ha ez a Kárpát Régió Üzleti Hálózat erre is odafigyelne, mert bizony elég sok ilyen tulajdonos van, aki jó néven venné, hogyha ilyen segítséget kapna, és minden bizonnyal jobb volna, ha ez mondjuk valamilyen magyar cég székhelye, irodája, külképviselete lenne, mint esetleg más formában kibérelni vagy valami mást elképzelni ezekben.

És még egy másik szempontot szeretnék. Mi otthon elég sokat beszélünk az érvényben lévő nyelvtörvényről, ami arra vonatkozik, hogyha van 20 százalékos magyarság egy adott településen, akkor van lehetőség a kétnyelvű feliratokra közigazgatási szinten.

És csak azt szeretném a bizottság figyelmébe is meg a miniszteri biztos, államtitkár úr figyelmébe is ajánlani, hogy amennyiben a magyar cégek kétnyelvű feliratairól van szó akár Erdélyben, akár más határon túli régióban, akkor érdemes inkább egy ilyen alternatív küszöböt figyelembe venni, és a létszámra figyelni, nem a százalékra. Van egy javaslatunk is nekünk erre nézve, hogy a következő időszakban jó lenne módosítani a nyelvtörvényt, ugyanis például ha megnézzük Kolozsvárt és Sepsiszentgyörgyöt, gyakorlatilag Kolozsváron több magyar él, mint Sepsiszentgyörgyön vagy közel hasonló, tehát 60 ezres magyarság van Kolozsváron és ugyanannyi vagy közel annyi Sepsiszentgyörgyön, és mennyire más a két magyar közösség helyzete. Merthogy Kolozsváron nem érjük el a 20 százalékot, Szentgyörgy viszont 75 százalékban magyar közösség. Egyébként a MOL és az OTP elég jó példák egyelőre a román gazdasági szereplők számára is, hiszen a múlt héten olvastam, hogy az OTP Bank mintájára két másik román bank is elkezdte a kétnyelvű feliratokat használni Székelyföldön. Úgyhogy mindenképpen ez úgy néz ki, hogy a jó példa erejével hatva is akár a román cégekre, román bankokra is hatással lehet, úgyhogy csak folytatni lehet ezt a munkát is, és köszönöm szépen, hogy elmondhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Elnök úrnak adom meg a szót.

ZATYKÓ GYULA (Erdélyi Magyar Néppárt): Köszönöm szépen a szót. Nagy megtiszteltetés a számomra, hogy itt lehetek.

Végighallgatva a kérdéskör megközelítését, tulajdonképpen kétfelé kell választani. Az egyik az inkább a helyi és állami közigazgatásnak helyt adó törvények, amik megengedik a magyar nyelv használatát Erdélyben. Ezen a téren Románia a törvénykezési szempontból nézve élen jár, csak nem tartják be. Tehát az a nagy gond, és az a felelőssége az Erdélyben lévő szervezeteknek, legyenek azok akár civil vagy akár politikai szervezetek, hogy ezeknek a törvényeknek a betartását monitorizálják, illetve abban a pillanatban, ha látják, hogy jogsértés történt, akkor közbelépjenek. Sajnos ez se történik meg, számtalan olyan önkormányzat van, például Nagyvárad is, ahol nem minden irodában van valaki kijelölve, aki magyarul kellene tudjon. Abban a pillanatban, amikor bemegyünk és keressük azt az illető személyt, akkor azt

mondják, hogy beteg, hogy nem tudom, mi történt velem, most kiment és jöjnek másnap, addig meg odarendelnek valakit. Ezért mi is hibásak vagyunk, a magyar szervezetek, ezt a felelősséget a hatalom birtoklásának az idejével is arányossá tenném. Az Erdélyi Magyar Néppárt igazából most jött létre, és most mi már megpróbálunk egy kicsikét más szellemet bevinni. Csak az a baj, hogyha rosszul szocializálódtak a román társaink, akkor igen rosszul veszik azt, hogy én most mit akarok egy 24-25 százalékos kisebbségben élő településnél, most miért kérem azt, hogy például a tanácsülésén magyarul szólaljak fel. Azért, mert a törvény ezt lehetővé teszi.

A másik dolog, ami rendkívül fontos, a magánvállalkozásokban vagy általában az üzleti életben a nyelvhasználati jog, és itt szeretném felhívni egy ilyen ellentépparra az önök figyelmét. Ezelőtt egy pár évvel Arad mellett, illetve Kőröskisjenő mellett, aki ismeri, az tudja, ott van a határ mellett Arad és Nagyvárad között félúton, egy ipari parkot létesítettek, és az ipari park létesítői többnyire olyan nyugati cégek, amelyek Magyarországon telepedtek meg, és onnan bővítették a bázisukat. Olyan menedzsment került annak az újonnan létrehozott, ipari parkokat működtető cégeknek az élére, aki azt mondta, hogy előnyt élveznek azok a munkavállalók, akik ismerik a magyar nyelvet. Nagyon-nagyon fontos, és ezt a gazdasági életet mozgató szerveknek mondom, hogy nagyon-nagyon fontos lenne, mi most látjuk, Nagyvárad mellett épülnek az ipari parkok. És Nagyváradon létrehoztunk egy jogvédő bizottságot, és olyan sérelemmel jött valaki hozzánk be, hogy egy koreai cégnél dolgozik, és azért bocsátották el, mert nem volt hajlandó a szünetben például románul beszélni. Tehát olyan menedzsment került annak a koreai cégnek a vezetésére, Bukaresten keresztül jött az egész cég, akiknek nincs ez a kultúra megszokva. És megtiltják az alkalmazottaknak, hogy akár szünetben is magyarul beszéljenek.

Ezért rendkívül fontos, hogy a testvérvárosi kapcsolatokat felhasználva Nagyváradnak akár Debrecenen keresztül, Miskolcon keresztül, Székesfehérváron keresztül, ott, ahol már léteznek működő ipari parkok, onnan jöjjön be a külföldi tőke, és ne Bukarest felől, mert ez határozza meg a menedzsment milyenségét, ez határozza meg azt, hogy hogyan állnak a munkaerő kérdéséhez. Ez szerintem rendkívül fontos kérdés, hiszen addig, amíg a lelegején pozitív példaként meghatározott kőröskisjenői példában, ahol ráadásul szórványban élnek már a magyarok, szerintem több száz magyar családot hozott újból vissza a magyarok nagy családjába, addig Nagyváradon ez a rossz megközelítése a dolgoknak elriasztja és jogtiprásokhoz vezet. Ezekből perek lesznek valóban, ez lesz a vége, de attól még nem oldódik meg a kérdés.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, egy mondat.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen. Ami az ingatlanokat illeti, amit Sándor Krisztina felvetett, felhívnám a figyelmet, hogy a Kárpát Régió Üzleti Hálózat nagyon sokat tudna segíteni az egyházi ingatlanok ügyében. Például a kolozsvári evangélikus püspök úr fordult hozzám több mint egy évvel ezelőtt, több ingatlanuk van Erdélyben, Brassóban, Kolozsváron, szerte Erdélyben és nem tudták hasznosítani ezeket. Én megpróbáltam segíteni, de magyar vállalattal összehoztam, de az nem sikerült. Viszont nagyon értékes helyen lévő ingatlanok, mert belvárosban vannak, sőt iskolát visszakaptak.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, csak egyetlenegy kérdést. Ezen az ügyön már többször rugóztam, de nem nagyon kaptam senkitől semmilyen választ. Most felteszem akkor még egyszer, ha már itt szóba került a Corvinus Zrt., ennek az elmúlt nyolc éves tevékenységének valamilyen átvilágítása, értékelése megtörtént-e, és ha nem, akkor mikor fog megtörténni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr.

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. A legutolsó kérdésre nem tudok kompetencia hiányában válaszolni, mert itt már jelezte miniszteri biztos úr, hogy nem az NGM-hez tartozik a cég, hanem a Fejlesztési Bankhoz. Természetesen utánaézek, és ha van információ, akkor ezt megosztom.

Azzal kapcsolatban természetesen nyitottak vagyunk minden ilyenben, ez lenne a lényeg, hogy azért vannak ezek az irodák ott. Tehát én biztatni tudok mindenkit, akinek egyébként személyes, önkormányzati vagy szakmai kapcsolata van Erdélyben, hogy az összes előzetes lehetőséget csatornázza be ott helyben, és ott a kollégák, és ezért mondtuk azt, hogy nemcsak magyar-magyar, hanem felvidéki, délvidéki és egyéb kapcsolatokat is megpróbálunk ebben az ügyben megmozgatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszteri biztos úr, parancsoljon.

RADEZKY JENŐ miniszteri biztos (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Mint említettem, a civil szerveződést is bevonjuk ebbe a körbe, a Wekerle vállalkozói körök nyilvánosak lesznek, előre meghirdetett programmal, és gyakorlatilag ott próbáljuk ezeket a lehetőségeket feltárni és megpróbálni becsatornázni. Értjük, tökéletesen látjuk a lehetőséget, és válaszolnék Zatykó úrnak is. Minden idegszálunkkal azon vagyunk, hogy minél erősebb magyar gazdasági jelenlét legyen. Nagyon sok problémát lehet ezzel kezelni előre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszteri Biztos Úr! Köszönjük szépen a tájékoztatót, a kérdésekre adott válaszokat. További jó munkát kívánunk, és reméljük, hogy akkor közösen bizottsági szinten is, illetve a bizottság támogatása segítségével ezeket a közös célokat minél előbb meg tudjuk valósítani. További jó munkát kívánok, viszontlátásra.

Egyebek

Egyebekben úgy tudom, hogy nincsen senkinek semmilyen kérése, köszönöm a munkát, mindenkinek jó étvágyat kívánok. Viszontlátásra! Előreláthatólag jövő héten nem tartunk ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 34 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Dancsecs Dóra